

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński (przewodniczący)

SSN Małgorzata Bednarek

SSN Stanisław Stankiewicz (sprawozdawca)

w sprawie **Ł. W.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 20 sierpnia 2025 r.

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Myszkowie

z dnia 13 listopada 2023 r., sygn. akt II K 327/23

1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego;

2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

Małgorzata Bednarek

Zbigniew Kapiński

Stanisław Stankiewicz

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 9 października 2023 r., wydanym w sprawie o sygn. akt II K 130/23, Sąd Rejonowy w Myszkowie, na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art.

85a k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 572 k.p.k. i art. 577 k.p.k., połączył Ł. W. kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach:

a) Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 19 września 2022 r., sygn. akt II K 975/21;

b) Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 1 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 883/21;

c) Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 25 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 934/22 i wymierzył skazanemu Ł. W. karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Na poczet tej kary zaliczył skazanemu okres kary faktycznie odbytej w sprawie II K 975/21 od 3 kwietnia 2023 r., w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawił do odrębnego wykonania oraz umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w sprawie II K 462/20 Sądu Rejonowego w Myszkowie, zwalniając skazanego od ponoszenia wydatków.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 17 października 2023 r.

Następnie wyrokiem łącznym z dnia 13 listopada 2023 r. Sąd Rejonowy w Myszkowie, w sprawie o sygn. akt II K 327/23, na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k., art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 572 k.p.k. i art. 577 k.p.k., połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w tych samych wyrokach jednostkowych, które zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 9 października 2023 r., sygn. akt II K 130/23 i wymierzył skazanemu Ł. W. karę łączną 11 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając okres faktycznie wykonanej kary, w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawił do odrębnego wykonania i umorzył postępowanie w pozostałym zakresie.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 14 grudnia 2023 r.

Kasację od powyższego wyroku łącznego wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył go w całości na niekorzyść skazanego Ł. W. i na podstawie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k., art. 537 § 1 i 2 k.p.k. zarzucił:

„rażące naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, to jest art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., stanowiące bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., polegające na wydaniu w dniu 13 listopada 2023 r. wyroku łącznego, który uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego w dniu 14 grudnia 2023 r. (sygn. akt II K 327/23) oraz orzeczeniu kary łącznej 11 miesięcy pozbawienia wolności, obejmującej kary wymierzone wobec Ł. W. wyrokami Sądu Rejonowego w Myszkowie o sygn. akt: II K 975/21 i II K 934/22 oraz Sądu Rejonowego w Zawierciu, sygn. akt II K 883/21, podczas gdy kary wynikające z tych samych orzeczeń, wymierzone temu samemu skazanemu wcześniej objęte zostały wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 9 października 2023 r., sygn. akt II K 130/23, który uprawomocnił się w dniu 17 października 2023 r., również w pierwszej instancji”.

W konkluzji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja okazała się oczywiście zasadna, co pozwalało na jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma bowiem autor kasacji, że zaskarżone przez niego orzeczenie jest wadliwe, gdyż zostało wydane z rażącą obrazą przepisów prawa procesowego wskazanych w zarzucie kasacyjnym. Mianowicie doszło do rażącego naruszenia przez Sąd pierwszej instancji art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w związku z wcześniejszym wydaniem wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy w Myszkowie w dniu 9 października 2023 r., sygn. akt II K 130/23, obejmującego te same wyroki stanowiące przedmiot rozstrzygnięcia i dotyczącego tego samego skazanego Ł. W.. W realiach tej sprawy gdyby Sąd Rejonowy w Myszkowie, procedujący w sprawie II K 327/23, dysponował informacją, że w tym samym przedmiocie został już wcześniej wydany wyrok łączny w sprawie II K 130/23 (obejmujący połączenie tych samych kar), to powinien umorzyć

postępowanie w tym zakresie z uwagi na ujemną przesłankę procesową *res iudicata* (art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.).

Sąd Najwyższy dostrzega, iż orzeczenie wydane w sprawie II K 130/23 było przedmiotem sprostowania (*vide* postanowienie Sądu Rejonowego w Myszkowie z 7 listopada 2023 r., sygn. akt II K 130/23), a wskazane postanowienie uprawomocniło się w dniu 28 listopada 2023 r. Rzecz jednak w tym, że decydujące znaczenie dla wystąpienia przesłanki z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. ma data uprawomocnienia się wyroku ponownie kształtującego wymiar kary łącznej, dopiero bowiem z tą datą orzeczenie to zaistniało w obrocie prawnym (zob. wyrok SN z 24 lipca 2024 r., IV KK 267/24), zaś wyrok łączny Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 13 listopada 2023 r., wydany w sprawie o sygn. akt II K 327/23, uprawomocnił się w dniu 14 grudnia 2023 r. Z powyższego wynika, że w dniu wydania zaskarżonego wyroku łącznego o sygn. akt II K 327/23, tj. w dniu 13 listopada 2023 r., w obrocie prawnym funkcjonował już prawomocny (od dnia 17 października 2023 r.) wyrok łączny z dnia 9 października 2023 r., sygn. akt II K 130/23, wydany przez ten sam Sąd, wobec tego samego skazanego, który połączył, orzeczone wobec Ł. W., tożsame kary pozbawienia wolności (orzeczone w sprawach o sygn. akt II K 975/21, II K 883/21 i II K 934/22) i w ich miejsce wymierzył karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

Wobec stwierdzenia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. konieczne było uchylenie zaskarżonego wyroku i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego albowiem to ten przepis a nie art. 572 k.p.k. stanowi podstawę rozstrzygnięcia w przypadku wystąpienia naruszenia powagi rzeczy osądzonej. Powołanie jako podstawy umorzenia art. 572 k.p.k. ma miejsce tylko wówczas, gdy w ogóle brak jest warunków do wydania wyroku łącznego. Zauważyć także należy, iż zgodnie z wyrażonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, wydanie nowego wyroku łącznego, wbrew przesłance powagi rzeczy osądzonej nie powoduje utraty mocy przez poprzedni wyrok łączny, albowiem skutek, o którym mowa w art. 575 § 1 *in fine* k.p.k., może nastąpić tylko wówczas, gdy spełnione są przesłanki określone w tym przepisie, a zatem gdy zachodzi realna potrzeba wydania nowego wyroku łącznego. W przypadku uchylenia wyroku wydanego z naruszeniem art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

wykonaniu podlega poprzedni wyrok łączny, gdyż nie stracił on mocy na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. (por. wyroki SN: z 30 listopada 2011 r., II KK 149/11, OSNKW 2011, z. 12, poz. 113; z 12 kwietnia 2018 r., III KK 126/18). Sąd Najwyższy podzielił zatem argumentację zawartą w kasacji Prokuratora Generalnego, zaś podjęte rozstrzygnięcie wyeliminowało z obrotu prawnego wyrok łączny Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 13 listopada 2023 r., wydany w sprawie o sygn. akt II K 327/23.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 637a k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[J.J.]

[r.g.]

Małgorzata Bednarek

Zbigniew Kapiński

Stanisław Stankiewicz